

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ympäristöpoliittista saastuttaja maksaa -periaatetta ja 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamista koskevasta periaatteesta ja veden eri käyttötarkoitusten saattamisesta taloudelliseen tasapainoon, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että sisämaan veden käyttämisestä sähkön tuotantoon aletaan kantaa käsiteltävässä asiassa riitautetun kaltaista maksua, joka ei kannusta vesivarojen tehokkaaseen käyttöön, johon ei sisälly järjestelyjä julkisessa omistuksessa olevien vesivarojen säilyttämiseksi ja suojelemiseksi ja jonka määrän laskeminen ei liity mitenkään tuotantolaitosten kykyyn tuottaa vahinkoa julkisessa omistuksessa oleville vesivaraille vaan perustuu vain ja yksinomaan niiden kykyyn tuottaa tuloja valtiolle?
- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan vedenottomaksun kaltainen maksu, jota kannetaan ainoastaan usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä toimivilta vesivoimalaitoksilta mutta ei konsessionhaltijoilta autonomisten alueiden sisäisissä vesipiireissä ja ainoastaan vesivoimatekniikkaa käyttäviltä laitoksilta mutta ei muita tekniikoita käyttäviltä voimalaitoksilta, yhteensopiva sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun direktiivin 2009/72/EY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yrityksiä koskevan syrjäntäkiellon periaatteen kanssa?
- 3) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että riidanalaisen maksun kaltaisen vedenottomaksun kantamista sellaisten vesivoiman tuottajien vahingoksi, jotka toimivat usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä, on pidettävä kiellettyinä valtiontukena, koska käyttöön otetussa järjestelmässä tätä maksua kannetaan samaa tekniikkaa käyttäviltä laitoksilta epäsymmetrisesti sen mukaan, millä alueella laitos sijaitsee, ja koska sitä ei kanneta muita energialähteitä käyttäviltä sähköntuottajilta?

⁽¹⁾ Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL 2000, L 327, s. 1).

⁽²⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.6.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Duerocanto S.L.
v. Administración General del Estado**

(Asia C-107/18)

(2018/C 161/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Duerocanto S.L.

Vastaaja: Administración General del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ympäristöpoliittista saastuttaja maksaa -periaatetta ja 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamista koskevasta periaatteesta ja veden eri käyttötarkoitusten saattamisesta taloudelliseen tasapainoon, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että sisämaan veden käyttämisestä sähkön tuotantoon aletaan kantaa käsiteltävässä asiassa riitautetun kaltaista maksua, joka ei kannusta vesivarojen tehokkaaseen käyttöön, johon ei sisälly järjestelyjä julkisessa omistuksessa olevien vesivarojen säilyttämiseksi ja suojelemiseksi ja jonka määrän laskeminen ei liity mitenkään tuotantolaitosten kykyyn tuottaa vahinkoa julkisessa omistuksessa oleville vesivaraille vaan perustuu vain ja yksinomaan niiden kykyyn tuottaa tuloja valtiolle?

- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan vedenottomaksun kaltainen maksu, jota kannetaan ainoastaan usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä toimivilta vesivoimalaitoksilta mutta ei konsessionhaltijoilta autonomisten alueiden sisäisissä vesipiireissä ja ainoastaan vesivoimatekniikkaa käyttäviltä laitoksilta mutta ei muita tekniikoita käyttäviltä voimalaitoksilta, yhteensopiva sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun direktiivin 2009/72/EY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yrityksiä koskevan syrjintäkiellon periaatteen kanssa?
- 3) Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että riidanalaisen maksun kaltaisen vedenottomaksun kantamista sellaisten vesivoiman tuottajien vahingoksi, jotka toimivat usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä, on pidettävä kiellettyä valtiontukena, koska käyttöön otetussa järjestelmässä tätä maksua kannetaan samaa tekniikkaa käyttäviltä laitoksilta epäsymmetrisesti sen mukaan, millä alueella laitos sijaitsee, ja koska sitä ei kanneta muita energialähteitä käyttäviltä sähköntuottajilta?

(¹) Yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY (EYVL 2000, L 327, s. 1).

(²) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.6.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/72/EY (EUVL 2009, L 211, s. 55).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.2.2018 – Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U. v. Administración General del Estado

(Asia C-108/18)

(2018/C 161/31)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U.

Vastaaja: Administración General del Estado

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 191 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ympäristöpoliittista saastuttaja maksaa -periaatetta ja 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamista koskevasta periaatteesta ja veden eri käyttötarkoitusten saattamisesta taloudelliseen tasapainoon, tulkittava siten, että se on esteenä sille, että sisämaan veden käyttämisestä sähkön tuotantoon aletaan kantaa käsiteltävässä asiassa riitautetun kaltaista maksua, joka ei kannusta vesivarojen tehokkaaseen käyttöön, johon ei sisälly järjestelyjä julkisessa omistuksessa olevien vesivarojen säilyttämiseksi ja suojelemiseksi ja jonka määrän laskeminen ei liity mitenkään tuotantolaitosten kykyyn tuottaa vahinkoa julkisessa omistuksessa oleville vesivaraille vaan perustuu vain ja yksinomaan niiden kykyyn tuottaa tuloja valtiolle?
- 2) Onko käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan vedenottomaksun kaltainen maksu, jota kannetaan ainoastaan usealle eri autonomiselle alueelle ulottuvissa vesipiireissä toimivilta vesivoimalaitoksilta mutta ei konsessionhaltijoilta autonomisten alueiden sisäisissä vesipiireissä ja ainoastaan vesivoimatekniikkaa käyttäviltä laitoksilta mutta ei muita tekniikoita käyttäviltä voimalaitoksilta, yhteensopiva sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 2003/54/EY kumoamisesta 13.7.2009 annetun direktiivin 2009/72/EY⁽²⁾ 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetun yrityksiä koskevan syrjintäkiellon periaatteen kanssa?